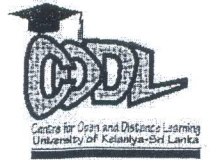

කැලණිය විශ්වවිද්‍යාලය - ශ්‍රී ලංකාව

විවෘත සහ දුරස්ථ අධ්‍යයන කේන්ද්‍රය

ශාස්ත්‍රවේදී (සාමාන්‍ය) උපාධි ප්‍රථම පරීක්ෂණය
(බාහිර) - 2009

මානව ශාස්ත්‍ර පීඨය

පාලි - PALI - E1015

නියමිත ග්‍රන්ථ I හා ව්‍යාකරණය I

එක් කොටසකින් ප්‍රශ්න දෙකක්වත් ඇතුළත් වන සේ ප්‍රශ්න පහකට පිළිතුරු සපයන්න

ප්‍රශ්න සංඛ්‍යාව : 08 යි

කාලය : පැය 03 යි

1 කොටස

01. අ) සිංහලට නගන්න.

“යථා යථා ඛො තෙ, වාසෙට්ඨ, සත්තා අකට්ඨපාකං සාලං පරිභුඤ්ජන්තා තංඝක්ඛා තදාභාරා විරං දිසමද්ධානං අට්ඨංසු, තථා තථා තෙසං සත්තානං භියෙණාසෙමත්තාය ඛරත්තඤ්චෙව කායස්මිං ඔක්කම්, වණ්ණචෙවණ්ණතා ව පඤ්ඤායිත්ථ, ඉත්ථිඤා ව ඉත්ථිලිඛිතං පාතුරංහෙසි පුරිසස්ස ව පුරිසලිඛිතං. ඉත්ථි ව පුරිසං අභිචෙලං උපනිජ්ඣංසති පුරිසො ව ඉත්ථිං. තෙසං අභිචෙලං අඤ්ඤාමඤ්ඤං උපනිජ්ඣංසතං සාරාගො උදපාදි, පරිප්‍රාභො කායස්මිං ඔක්කම්. තෙ පරිප්‍රාභපච්චසා මෙට්ඨනං ධම්මං පටිසෙවිංසු.

“යෙ ඛො පන තෙ, වාසෙට්ඨ, තෙන සමයෙන සත්තා පස්සන්ති මෙට්ඨනං ධම්මං පටිසෙවන්තෙ, අඤ්ඤෙ පංඤ්ඤං ඛිපන්ති, අඤ්ඤෙ සෙට්ඨං ඛිපන්ති, අඤ්ඤෙ ගොමයං ඛිපන්ති - ‘නස්ස අසුචි නස්ස අසුචි’ ති. ‘කථඤ්ඤි නාම සත්තො ඤත්තස්ස ඵලඋපං කරිස්සති’ ති! තදෙතරහිපි මනුස්සා ඵකච්චෙසු ජහපදෙසු වධුඤා භිබ්බුස්සමානාය අඤ්ඤෙ පංඤ්ඤං ඛිපන්ති, අඤ්ඤෙ සෙට්ඨං ඛිපන්ති, අඤ්ඤෙ ගොමයං ඛිපන්ති. තදෙව පොරාණං අග්ගඤ්ඤං අක්ඛරං අනුසරන්ති, න ත්චෙවස්ස අත්ථං ආචානන්ති.

“අධම්මසම්මතං ඛො පන වාසෙට්ඨ, තෙන සමයෙන භොති, තදෙතරහි ධම්මසම්මතං. යෙ ඛො පන, වාසෙට්ඨ, තෙන සමයෙන සත්තා මෙට්ඨනං ධම්මං පටිසෙවන්ති, තෙ මාසම්පි ද්වෙමාසම්පි න ලඝන්ති ගාමං වා නිගමං වා පච්ඡිතුං. යතො ඛො තෙ, වාසෙට්ඨ, සත්තා තස්මිං අඤ්ඤාමිමෙ අභිචෙලං පාතඛ්‍යතං ආපජ්ජිංසු. අථ අභාරානි උපක්කම්භංසු කාතුං තස්සෙව අඤ්ඤාමිමස්ස පටිච්චාදනත්ථං. අථ ඛො, වාසෙට්ඨ, අඤ්ඤාතරස්ස සත්තස්ස අලෙපාතිකස්ස ඵතදහෙසි - ‘අම්භො, කිමෙවාහං විහඤ්ඤාමි සාලං ආභරන්තො සායං සායමාසාය පාතො පාතරාසාය! යංචුනාහං සාලං ආභරෙය්‍යං සකිංදෙව සායපාතරාසායා’ ති!

ආ) සමාජගත අකුශල සම්භවය ගවේෂණය කරන්නෙකුට අග්ගඤ්ඤ සූත්‍රයෙන් ලැබෙන අනුබලය ප්‍රමාණ කරන්න.

02. අ) සිංහලට නගන්න.

“සෙවළු, හික්කවෙ, සාරිපුත්තමොග්ගල්ලානෙ; හපළු, හික්කවෙ, සාරිපුත්තමොග්ගල්ලානෙ. පණ්ඩිතා හික්කු අනුග්ගාහකා සබුභ්මමාරිනං. සෙසප්පාපි, හික්කවෙ, ජනෙනා එවං සාරිපුත්තො; සෙසප්පාපි ජාතස්ස ආපාදෙනා, එවං මොග්ගල්ලානො. සාරිපුත්තො, හික්කවෙ, සොතාපත්තිපිලෙ විනෙති, මොග්ගල්ලානො උත්තමත්ථෙ. සාරිපුත්තො, හික්කවෙ, පහොති වත්තාරි අරියස්විවානි විත්ථාරෙන ආවික්කිතුං දෙසෙතුං පඤ්ඤාපෙතුං පටිඤ්ඤානං විචරිතුං විහපිතුං උත්තානිකාතු” තිති. ඉදමවොච භගවා. ඉදං වත්ථාන සුභතො උට්ඨායාසනා විහාරං පාවිසි.

තතු ඛො ආයස්මා සාරිපුත්තො අචිරපක්කත්තස්ස භගවතො හික්කු ආමන්තෙසි – “ආවුසො, හික්කවෙ” ති. “ආවුසො” ති ඛො තො හික්කු ආයස්මතො සාරිපුත්තස්ස පව්වස්සොසුං. ආයස්මා සාරිපුත්තො එතදවොච –

“තථාගතෙන, ආවුසො, අරහතා සම්මාසම්බුද්ධෙන ධාරාණසීයං ඉසිපතනෙ මිහදායෙ අනුත්තරං ධම්මචක්කං පවත්තිතං අප්පට්චත්තිසං සමයොන වා බ්‍රාහ්මයොන වා දෙවෙන වා මාරෙන වා බ්‍රහ්මනා වා කෙනවි වා ලොකස්මිං, යදිදං – වතුන්තං අරියස්විවානං ආවික්කනා දෙසනා පඤ්ඤාපනා පටිඤ්ඤානා විචරණා විහපනා උත්තානිකම්මං. කතමෙසං චතුන්තං? දුක්ඛස්ස අරියස්විවස්ස ආවික්කනා දෙසනා පඤ්ඤාපනා පටිඤ්ඤානා විචරණා විහපනා උත්තානිකම්මං, දුක්ඛසමුදයස්ස අරියස්විවස්ස ආවික්කනා දෙසනා පඤ්ඤාපනා පටිඤ්ඤානා විචරණා විහපනා උත්තානිකම්මං, දුක්ඛනිරෝධස්ස අරියස්විවස්ස ආවික්කනා දෙසනා පඤ්ඤාපනා පටිඤ්ඤානා විචරණා විහපනා උත්තානිකම්මං, දුක්ඛනිරෝධගාමිනියා පටිපදාය අරියස්විවස්ස ආවික්කනා දෙසනා පඤ්ඤාපනා පටිඤ්ඤානා විචරණා විහපනා උත්තානිකම්මං.

“කතමඤ්ඤාචුසො, දුක්ඛං අරියස්විවං? ජාතිපි දුක්ඛා, ජරාපි දුක්ඛා, මරණමිපි දුක්ඛං, සොකපරිදෙවදුක්ඛද්‍රෝමනස්සුපායාසාපි දුක්ඛා, යම්පිච්ඡං හ ලහති තම්පි දුක්ඛං; සංඛත්තෙන පඤ්චපාදානක්ඛත්ඨා දුක්ඛා.

ආ) සමුන්මමාරීනං, සොතාපත්තිපිලෙ, ධම්මචක්කං, බ්‍රහ්මුනා යන පද විචරණය කරන්න.

03. අ) සිංහලට නගන්න.

මා භබ්බරුපතාය, මා සමණො නො ගරුති. යදා තුම්හෙ, කාලාමා, අත්තනාව ජානෙයනාථ – ඉමෙ ධම්මා කුසලා, ඉමෙ ධම්මා අනවජ්ජා, ඉමෙ ධම්මා විඤ්ඤප්පසත්ථා, ඉමෙ ධම්මා සමත්තා සමාදින්නා භිතාය සුඛාය සංවත්තත්තිති, අථ තුම්හෙ, කාලාමා, උපසම්පජ්ජ විහරෙයනාථා’ති, ඉති යං තං චුත්තං ඉදමෙතං පටිච්ච චුත්තං.

“ස ඛො සො, කාලාමා, අරියසාවකො එවං විගතාභිජ්ඣෙධා විගතඛන්ධාදො අසම්මුල්ලො සම්පජානො පතිස්සතො මෙත්තාසභගතෙන වෙසැඨ එකං දිසං ඵරිත්ථා විහරති, තථා දුතියං, තථා තතියං, තථා චතුත්ථං, ඉති උද්ධමධො තිරියං සබ්බධි සබ්බත්තතාය සබ්බාවත්තං ලොකං මෙත්තාසභගතෙන වෙතසා විපුලෙන මහග්ගතෙන අප්පමායොන අවෙරෙන අඛන්ධාපජ්ඣෙධා ඵරිත්ථා විහරති. කරුණාසභගතෙන වෙතසා..... මුදිතාසභගතෙන වෙතසා..... උපෙක්ඛාසභගතෙන වෙතසා එකං දිසං ඵරිත්ථා විහරති, තථා දුතියං, තථා තතියං, තථා චතුත්ථං, ඉති උද්ධමධො තිරියං සබ්බධි සබ්බත්තතාය සබ්බාවත්තං ලොකං උපෙක්ඛාසභගතෙන වෙතසා විපුලෙන මහග්ගතෙන අප්පමායොන අවෙරෙන අඛන්ධාපජ්ඣෙධා ඵරිත්ථා විහරති.

“ස ඛො සො, කාලාමා, අරියසාවකො එවං අවෙරච්ඡතො එවං අඛන්ධාපජ්ඣෙධා විත්තො එවං අසංකිලිට්ඨවිත්තො එවං විසුද්ධවිත්තො. තස්ස දිට්ඨෙව ධම්මෙ වත්තාරො අස්සාසා අධිගතා හොන්ති. ‘සවෙ ඛො පන අත්ථි පරො ලොකො, අත්ථි සුකතදුක්ඛටානං කම්මානං ඵලං විපාකො, අථාහං කායස්ස හෙදා පරං මරණා සුභතිං සග්ගං ලොකං උපපජ්ජස්සාමි’ති, අයමස්ස පඤ්ඤො අස්සාසො අධිගතො හොති.

“‘සවෙ ඛො පන නත්ථි පරො ලොකො, නත්ථි සුකතදුක්ඛටානං කම්මානං ඵලං විපාකො, අථාහං දිට්ඨෙව ධම්මෙ අවෙරං අඛන්ධාපජ්ඣෙධා අනිසං සුඛං අත්තානං පරිහරාමි’ති, අයමස්ස දුතියො අස්සාසො අධිගතො හොති.

ආ) “ කාලාම සූත්‍රය මගින් පරිශුද්ධ චරිතය සහ ඊට අදාළ නිරාකූල ආස්වාදය අවධාරණය කෙරේ ” විමසන්න.

11 කොටස

04. අ) යාන, කරණ පයතන වශයෙන් පාලි අක්ෂර මාලාව වර්ගීකරණය කරන්න.
ආ) “ඔරස” අක්ෂර හඳුන්වා දෙන්න.

05. අ) සන්ධි යන්න විග්‍රහ කොට එහි විවිධත්වය විශාද කරන්න.
ආ) සන්ධි පසුබිමෙහි ආගමයේ කාර්යභාරය අනාවරණය කරන්න.

06. අ) පාලිය තුළ නාමය කෙසේ අර්ථවත් වේ දැයි නිදසුන් මගින් පහදන්න.
ආ) ව්‍යාකරණාගත නාමයට අදාළ විවිධ ප්‍රභේද ගෙනහැර දක්වන්න.

07. අ) තද්ධිත සහ සමාස අතරෙහි ඇති සමවිෂමතා පෙන්වා දෙන්න.
ආ) බහුබිභි සමාස පද නිෂ්පත්තිය පිළිබඳ තොරතුරු හෙළි කරන්න.

08. අ) නිපාත සහ උපසර්ග සඳහා අව්‍යය, අලිංග යන සංඥාවන්ගේ අන්වර්ථභාවය පරීක්ෂා කරන්න.
ආ) අභිමත උපසර්ග පද දහයක අර්ථ ප්‍රකට කරන්න.

*****